

[Udenrigsministeren]

den lejlighed oplyste jeg, at man fra dansk side havde tilkendegivet, at vi har betæneligheder ved anvendelse af art. 113 i Romtraktaten til gennemførelse af de omhandlede restriktioner. Regeringen har således videreført den tidligere regerings politik.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg takker for ministerens svar, som jo kan siges at være ganske klart. Jeg må sige, at det svar, jeg fik på et skriftligt spørgsmål til udenrigsministeren, ikke i tilsvarende grad var klart.

Jeg stillede det spørgsmål, om man ikke fandt det bedre at anvende art. 224, om man ikke havde en række forbehold over for anvendelsen af art. 113. På de skriftlige spørgsmål, som er spørgsmål nr. S 435 og S 436, giver ministeren det svar, at man »... finder ikke, at man generelt bør udelukke muligheden af, at beslutninger truffet i det politiske samarbejde teknisk gennemføres på grundlag af Romtraktatens art. 113«.

Det vil sige, at dette skriftlige svar er i klar modstrid med det mundtlige svar, jeg har fået her fra ministeren. Jeg skal ikke kommentere ministerens tilsyneladende skizofreni, men jeg må erklære mig tilfreds med, at jeg mundtligt her har fået klart svar på, at regeringen havde foretrukket art. 224, og at regeringen ligesom den tidligere regering stadig væk har en række forbehold over for anvendelsen af art. 113.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er ked af det, men jeg må tage glæden fra hr. Holger K. Nielsen. Der er aldeles ingen modstrid imellem mit tidligere afgivne skriftlige svar og mit mundtlige svar i dag. Jeg skal gerne gentage, og jeg skal gerne gøre det langsomt.

Det, jeg har sagt i dag, var, at vi fra dansk side har tilkendegivet betæneligheder ved at anvende art. 113. Dette strider ikke imod, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at vi ikke generelt bør udelukke muligheden af, at beslutninger truffet i det politiske samarbejde rent teknisk bliver gennemført på baggrund af art. 113.

Der er altså ingen modstrid, og det er i fuld overensstemmelse med den tidligere regerings politik og dermed også med den

dagsorden, der er blevet vedtaget af folketin- get.

Holger K. Nielsen (SF):

Som ved tidligere lejligheder har ministe- ren vist visse evner til semantisk ordkløveri, og jeg må stadig væk fastholde, at det sidste svar er i modstrid med den tidligere rege- rings politik.

Jeg har en pressemeddelelse her fra den 9. marts 1982, hvor den daværende regering skriver:

»Vi stillede os tvivlende over for anvendelse af foranstaltninger, der i realiteten var sanktioner, og tog et klart forbehold med hensyn til anvendelsen af Romtraktatens art. 113, der ikke er udarbejdet med henblik på en sådan situation.« Det vil sige sanktions- politik.

I svaret til mig den 12. januar skriver mi- nisteren:

»Regeringen finder ikke, at man generelt bør udelukke muligheden af, at beslutninger truffet i det politiske samarbejde teknisk gennemføres på grundlag af Romtraktatens art. 113.«

Hvis der ikke er modstrid mellem disse to udsagn, så ved jeg ikke, hr. minister, hvad modstrid er.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil meget nødtigt gøre mig skyldig i semantisk ordkløveri. Jeg har faktisk forsøgt at fremlægge dette her på en pædagogisk måde, da jeg indså, at der muligvis var visse problemer med forståelsen. Nu aner jeg, det måske snarere er den gode vilje, det er galt med. Jeg vil bare fastslå, at selv om vi ud- trykker betænelighed ved anvendelse af art. 113, har vi ikke dermed afvist, at man kan tage art. 113 i anvendelse.

Holger K. Nielsen (SF):

Den tidligere regering, hr. minister, tog dog klart forbehold over for anvendelsen af art. 113 og formulerede positivt, at man ikke kunne bruge art. 113 til politiske sanktioner.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Men den brugte den.

Hermed sluttede spørgsmålet.